

SET POEMES D'E. E. CUMMINGS

E. E. Cummings (1894-1962) és un dels principals renovadors de la moderna poesia nordamericana; i potser també un dels escriptors preferits per joves, estudiants, esnobs, marginats i amants de la poesia en general. Des de 1922, amb la publicació de la seua única novel·la, **The Enormous Room**, Cummings ha estat implacable amb ell mateix i amb el llenguatge fins assolir una expressió íntima i personalíssima, en la qual destaca el domini tècnic, la ironia, la ternura i l'esperit anàrquic de l'autor.

Els poemes ara seleccionats pertanyen a **Tulips and Chimneys** (1923), l'1; **is 5** (1926), el 2; **W(Viva)** (1931), el 3; **Collected Poems** (1938), el 4 i el 5; **1 x 1 (one times one)** (1944), el 6; i **95 poems** (1958), el 7. Hem utilitzat les següents edicions: **Collected Poems** (Harcourt Brace, New York, 1938), **95 poems** (Harcourt Brace Jovanovich, New York, 1958), i **100 selected poems** (Grove Press, New York, 1959).

Traducció:

Isabel Robles Gómez

i Jaume Pérez Montaner

potser no sempre siga així; i jo dic
 que si els teus llavis, que he estimat, tocassen
 els d'altre, i els teus estimats i forts dits capturassen
 el seu cor, com el meu cor en temps no molt llunyà;
 si en la cara d'altre el teu dolç cabell descansàs
 en un silenci que conec o les
 grans paraules onejants, articulant-se amb excés,
 fossen sense remei davant l'ànim acorralat;

ai açò arribàs, dic si açò arribàs,
 tu, entranyable, envia'm una petita paraula;
 que pugua anar vers ell, i prendre les seues mans,
 dient, Accepta de mi tota la felicitat.
 Llavors giraré el meu rostre i oiré un ocell
 cantar terriblement llunyà en les terres perdudes.

it may not always be so; and i say / that if your lips,
 which i have loved, should touch / another's, and your
 dear strong fingers clutch / his heart, as mine in time not
 far away; / if on another's face your sweet hair lay / in
 such a silence as i know, or such / great writhing
 words as, uttering overmuch, / stand helplessly before the
 spirit at bay; / if this should be, i say if this should
 be- / you of my heart, send me a little word; / that i
 may go unto him, and take his hands, / saying, Accept all
 happiness from me. / Then shall i turn my face, and hear
 one bird / sing terribly afar in the lost lands.

no obstant tot
 el que respira i es mou, puix que el Fat
 (amb blanques mans molt llargues
 arreglant tots els plecs)
 suavitzarà per complet els nostres esperits

—abans d'abandonar la meua cambra
 em gire, i (inclinant-me
 al llarg del matí) bese
 aquest coixí, estimada
 on els nostres caps visqueren i foren.

in spite of everything / which breathes and moves, since
 Doom / (with white longest hands / neatening each
 crease) / will smooth entirely our minds / —before lea-
 ving my room / i turn, and (stooping / through the mor-
 ning) kiss / this pillow, dear / where our heads lived
 and were,

en algun lloc que mai no he visitat, alegrement més enllà
de tota experiència, els teus ulls tenen el teu silenci:
en el teu gest més fràgil hi ha coses que m'encerclen
o que no puc tocar perquè estan massa pròximes

el teu més lleu esguard fàcilment m'obrirà
encara que com dits m'haja tancat,
m'obris sempre pètal a pètal com obri la Primavera
(hàbilment tocant i misteriosa) la seua primera rosa

o si el teu desig és tancar-me, jo i
la meua vida ens tancarem molt bellament, de sobte,
com quan el cor d'aquesta flor imagina
la neu que amb cura cau pertot arreu;
res que pugam copsar en aquest món iguala
el poder de la teua intensa fragilitat: el teixit de la qual
em sotmet amb el color dels seus països,
rendint la mort i per sempre amb cada batec

(no sé qui hi ha en tu que es tanca
i obri; només alguna cosa en mi comprén
que la veu dels teus ulls és més profunda que totes les
[roses]
ningú, ni tan sols la pluja, té unes mans tan petites.

somewhere i have never travelled, gladly beyond / any
experience, your eyes have their silence: / in your most
frail gesture are things which enclose me, / or which i
cannot touch because they are too near / your slightest
look easily will unclose me / though i have closed myself
as fingers, / you open always petal by petal myself as
Spring opens / (touching skilfully, mysteriously) her first
rose / or if your wish be to close me, i and / my life
will shut very beautifully, suddenly, / as when the heart
of this flower imagines / the snow carefully every-
where descending; / nothing which we are to perceive
in this world equals / the power of your intense fragi-
lity: whose texture / compels me with the colour of its
countries, / rendering death and forever with each brea-
thing / (i do not know what it is about you that closes /
/ and opens; only something in me understands / the
voice of your eyes is deeper than all roses) / nobody, not
even the rain, has such small hands.

la lluna s'amaga en
els seus cabells.
El
liri
del cel
ple de tots els somnis,
s'enfonsa.

embolcalla la seua brevetat en el cant
l'encercla amb desmaiats ocells enredats
en margarides i capvespres
L'endinsa.

Recita
sobre la seua
carn
l'espargit
murmuri de la pluja.

the moon is hiding in / her hair. / The/ lily / of heaven /
/ full of all dreams, / draws down. / cover her briefness
in singing / close her with intricate faint birds / by dai-
sies and twilights / Deepen her. / Recite / upon her /
/ flesh / the rain's / peals singly-whispering.

fa tant de temps que el meu cor està amb el teu

clos pels nostres braços enllaçats per
una obscuritat on noves llums naixen i
creixen,

que el teu esperit entra en
el meu bes com un estrany
en els carrers i colors d'una ciutat

—que he oblidat potser
com, sempre (des
d'aquesta apressada cruditat
de sang i carn) Amor
encunya el Seu més gradual gest,

i escurça vida a eternitat—

després d'açò les nostres meitats separades esdevenen mu-
[seus
replets de records ben curulls.

it is so long since my heart has been with yours / shut
by our mingling arms through / a darkness where new
lights begin and / increase, / since your mind has walked
into / my kiss as a stranger / into the streets and colours
of a town— / that i have perhaps forgotten / how,
always (from / these hurrying crudities / of blood and
flesh) Love / coins His most gradual gesture, / and whit-
tles life to eternity / —after which our separeting selves
become museums / filled with skilfully stuffed memories.

cap home, si els homes són déus; però si els déus han de ser homes, el de vegades únic home és aquest (el més comú, puix cada angúnia és el seu dolor; i, com la seua alegria és més que alegria, extremadament [escàs])

un dimoni, si diuen els dimonis la veritat; si els àngels [s'abrasen

completament per la seua pròpia llum generosa,

un àngel; o (com diversos mons menysprearà

abans de perdre un destí sense mesura)

covard, pallasso, traïdor, idiota, somiador, bèstia—

així fou i serà i és un poeta

—que resoldrà les fondàries de l'horror per defensar

l'arquitectura d'un raig de sol amb la seua vida:

i tallarà selves immortals de desesperació

per retenir un batec de muntanya en la seua mà.

no man, if men are gods; but if gods must / be men,
the sometimes only man is this / (most common, for each
anguish is his grief; / and, for his joy is more than joy,
most rare) / a fiend, if fiends speak truth; if angels
burn / by their own generous completely light, / an
angel; or (as various worlds he'll spurn / rather than
fail immeasurable fate) / coward, clown, traitor, idiot,
dreamer, beast— / such was a poet and shall be and is /
/ —who'll solve the depths of horror to defend / a sun-
beam's architecture wit his life: / and carve immortal
jungles of despair / to hold a mountain's heartbeat in his
hand.

s(una

fu

lla

c

a

u)

oli

t

ud

l(a / le / af / fa / ll / s) / one / l / iness